

ΕΤΟΣ 59ον

2 Ὀκτωβρίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 40 (3044)

ΣΥΝΕΡΓΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Οἱ Ἀπόστολοι ἦταν συνεργάτες τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀνθρώπων. Μέ τό κήρυγμα καί τή συγκρότηση τοῦ «θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας» ἔδωσαν τή δυνατότητα νά ἀποκατασταθοῦν οἱ σχέσεις τῶν ἀνθρώπων μέ τόν Θεό. Κατήγησαν τό «μεσότοιχο τοῦ φραγμοῦ» πού τοὺς χώριζε. Συνέχισαν τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ μέσα στήν ἱστορία, τό ὄποιο ἔχει παγκόσμιες διαστάσεις –εἶναι ἡ ἀνακαινίση ὅλης τῆς κτίσης– ἀλλὰ ἔχει καί ἰδιαίτερη σημασία γιά κάθε ἄνθρωπο ξεχωριστά. Ὅλη ἡ κτίση θά ἀνακαινισθεῖ, ἡ προαίρεσή μας ὅμως εἶναι κάτι πού δέν παραβιάζεται, δέν ἀνακαινίζεται ἀναγκαστικά. Γι' αὐτό ἀπό αὐτήν ἐξαρτᾶται ὁ παράδεισος καί ἡ κόλλησή μας.

Ὁ φωτισμός τῆς προαίρεσης

Πρέπει νά ποῦμε ὅτι ἀπό τά πιό καθοριστικά σημεῖα τῆς πνευματικῆς μας πορείας εἶναι τό ξεκαθάρισμα τῶν προθέσεών μας, ὁ φωτισμός τοῦ αὐτεξουσίου μας. Διότι ἐκεῖ βρίσκονται ὅλες οἱ θοιλές πηγές τῶν κακιῶν, ὅπως καί ὅλες οἱ ὑγιεῖς ρίζες τῶν ἀρετῶν. Ἐκεῖ θεμελιώνεται μέ λίγα λόγια τό αἰώνιο μέλλον μας. Ἡ ἀνακαινίση λοιπόν τῆς προαίρεσής μας, ὁ φωτισμός τοῦ αὐτεξουσίου μας χρειάζεται, ὅπως εἶναι αὐτονόητο, τή δική μας συνεργασία. Χρειάζεται οἱ ἴδιοι, χωρίς ἐσωτερικούς διχασμούς, μέ ἀπλότητα καί καθαρότητα νά θελήσουμε νά συνεργαστοῦμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Αὐτή ἡ «συνεργασία» ἀποτελεῖ τό περιεχόμενο τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, στό ὄποιο ἀποβλέπει ἡ διδασκαλία τῶν Ἀποστόλων. Αὐτή ἡ «συνεργασία» συσπειρώνει ὅλη τήν ὕπαρξή μας στήν ἀγάπη τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ καί μᾶς μαθαίνει νά συμβιώνουμε μέ τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἀπ. Παῦλος ἀπευθυνόμενος στοὺς Κορινθίους τοὺς «παρακαλεῖ» νά μὴ δεχθοῦν «εἰς κενόν» τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Σ' αὐτή του τήν «παράκληση» κατορθώνει μέσα σέ λίγες λέξεις νά τοὺς μεταδώσει δύο μεγάλα καί σωτήρια νοήματα. Πρῶτον, τοὺς θυμίζει τό χαρακτήρα τοῦ ἀποστολικοῦ του ἔργου. Εἶναι συ-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. ζ' 1-10)

«Καιρός εὐπρόσδεκτος»

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς –λέγει γάρ· «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι»· ἰδοὺ νῦν «καιρὸς εὐπρόσδεκτος», ἰδοὺ νῦν «ἡμέρα σωτηρίας» – μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μοιμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστώμενοι ἑαυτοῦς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτως, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μὴδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

νεργάτης τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων. «Συνεργῶν», λοιπόν, μέ τόν Χριστό τοὺς παρακαλεῖ νά θελήσουν κι αὐτοὶ νά «συνεργαστοῦν» μέ τή χάρη Του, ὥστε ἡ δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού ἔλαβαν μέ τό Βάπτισμα, νά μὴν «πέσει» στό κενό τῆς ἀδιαφορίας τους γιά τὴν τήρηση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Δεύτερον, ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, πού δίνεται μέ τὰ μυστήρια, δέν ἐξαναγκάζει τὴ θέλησή μας νά κινηθεῖ σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Περιμένει τό δικό μας κόπο. Θέλει νά συμφωνήσουμε μέ τὰ προστάγματά Του καὶ αὐτοπροαίρετα νά κινηθοῦμε. Ὅμως σ' αὐτό τό κρίσιμο σημεῖο μᾶς δικάζει ἐσωτερικὰ ἡ πνευματικὴ ραθυμία –τό φοβερό αὐτό πάθος πού ἀδρανοποιεῖ τὴ θέλησή μας– τό ὁποῖο μᾶς ἐμποδίζει νά πραγματοποιήσουμε ὅ,τι καλὸ κατανοοῦμε καὶ θέλουμε.

Ἡ ἀποτίναξη τῆς ραθυμίας

Ἡ πνευματικὴ ραθυμία εἶναι ἡ κυριότερη αἰτία τοῦ κακοῦ πού ὑπάρχει στὸν κόσμο. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος σέ ἕνα λόγο του ἐπισημαίνει ὅτι οἱ χριστιανοὶ δέν πρέπει νά ἔλεμε ὅτι ὁ διάβολος μᾶς ἔβαλε νά διαπραττομε ἁμαρτίες. Διότι δὲ φταίει ὁ διάβολος γιά τίς ἁμαρτίες μας· ὁ πρωταρχικὸς φταίχτης εἶναι ἡ πνευματικὴ ραθυμία μας. Ὁ διάβολος δέν μπορεῖ νά καταργήσει τὴν ἐλευθερία μας, ἂν δέν τοῦ τὴ δώσουμε ἐμεῖς. Αὐτὸς ἀπλῶς μᾶς κάνει προτάσεις καὶ βοηθάει τὴν κακὴ μας προαίρεση. Ἡ αἴσθηση πολλῶν ἀνθρώπων ὅτι βρίσκονται κάτω ἀπὸ ἀνεξέλεγκτες κακοποιεῖς δυνάμεις, πού ἀπειλοῦν τὴ ζωὴ τους ἢ πού ρυθμίζουν τίς πράξεις τους, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀπροθυμίας τους νά ἀναλάβουν τὴν εὐθύνη τῶν πράξεών τους. Κι αὐτό λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ ἀνάληψη αὐτῆς τῆς εὐθύνης συνεπάγεται κόπο, τὸν ὁποῖο δέν εἶναι διατεθειμένοι νά ὑποστοῦν.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σάν συνεργάται του σᾶς παρακαλοῦμεν νά μὴ δεχθῆτε μάταια τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, διότι λέγει, Εἰς καιρὸν εὐνοίας σέ ἄκουσα καὶ εἰς ἡμέραν σωτηρίας σέ ἐβοήθησα. Ὁ καιρὸς εὐνοίας εἶναι τώρα, ἡ ἡμέρα σωτηρίας εἶναι τώρα. Δέν δίνομεν σέ κανένα καμμίαν ἀφορμὴν προσκόμματος διὰ νά μὴ δυσφημισθῆ ἡ ὑπηρεσία μας, ἀλλὰ σάν ὑπηρεταὶ τοῦ Θεοῦ συσταίνομε τοὺς ἑαυτοὺς μας σέ ὅλα διὰ τῆς μεγάλης ὑπομονῆς μας σέ θλίψεις, σέ ταλαιπωρίες, σέ στερήσεις, σέ μαστιγώσεις, σέ φυλακίσεις, σέ ταραχές, σέ κόπους, σέ ἀγρυπνίες καὶ πείναν· μέ ἀγνότητα, σύνεσιν, μακροθυμίαν καὶ καλωσύνην, μέ Πνεῦμα Ἅγιον, μέ ἀγάπην χωρὶς ὑπόκρισιν, μέ τό κήρυγμα τῆς ἀληθείας καὶ μέ δύναμιν Θεοῦ, μέ τὰ ὄπλα τῆς δικαιοσύνης, τὰ ἐπιθετικά καὶ ἀμυντικά, σέ τιμὴν καὶ ἀτίμωσιν, σέ δυσφημήσεις καὶ ἐπαίνους, σάν λαοπλάνοι καὶ ὅμως ἀληθινοί, σάν ἄγνωστοι καὶ ὅμως πολὺ γνωστοί, σάν νά πεθαίναμε καὶ ὅμως ζοῦμε, σάν τιμωρούμενοι καὶ ὅμως μὴ θανατούμενοι, σάν λυπημένοι καὶ ὅμως πάντοτε χαρούμενοι, σάν πτωχοὶ καὶ ὅμως κάνοντες πολλοὺς πλουσίους, σάν νά μὴ ἔχωμεν τίποτε καὶ ὅμως κατέχομεν τὰ πάντα.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Προκειμένου, λοιπόν, ὁ ἀπ. Παῦλος νά βοηθήσει τοὺς Κορινθίους νά ἀποτινάξουν ἀπὸ τὴν ψυχὴ τους τὸν ὕπνο τῆς πνευματικῆς ραθυμίας, τοὺς ὑπενθυμίζει τὸν τρόπο μέ τὸν ὁποῖο συνεργοῦσε μέ τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου. Ἡ ὑπενθύμιση αὐτοῦ τοῦ τρόπου εἶναι πηγὴ ἐμπνεύσεως καὶ δύναμη πνευματικῆς ἐγρήγορης. Μέ τὴν ἀποστολικὴ πολιτεία του, λοιπόν, ὁ ἀπ. Παῦλος «μηδεμίαν ἐν μηδενί» ἔδινε «προκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῆ ἡ διακονία» του. Μεριμνοῦσε γιὰ τὴ συνείδηση τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νά μὴ δημιουργήσει σέ κανέναν ἀσθενή στὴν πίστη προσκόμματα. Αὐτὴ ἡ μέριμνά του ἐκφράστηκε μέ τὴ μεγάλη του ὑπομονὴ στὶς πολλὰς θλίψεις καὶ τοὺς διωγμούς, μέ τὴν προσωπικὴ του ἄσκηση καὶ τὴν καθαρότητα τῆς ζωῆς του, οἱ ὁποῖες ἔπαιρναν πνευματικὴ ἀξία ἀπὸ τὴ γνώση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐνέργεια μέσα του τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μέ αὐτές τίς προϋποθέσεις μποροῦσε νά ἀγαπᾶ ἀνυπόκριτα καὶ ὁ λόγος του νά εἶναι «λόγος ἀληθείας».

Ὁ ἀπ. Παῦλος προβάλλει μέ ἔντονες ἐκφράσεις τὴν ἀποστολικὴ ζωὴ ὡς πρότυπο, προκειμένου νά πυρώσει τὴν ψυχὴ τῶν Κορινθίων, ὥστε μόνη της νά ἀποτινάξει τὸν ὕπνο τῆς πνευματικῆς ραθυμίας καὶ νά συνεργασθεῖ μέ τὴ χάριν τοῦ Θεοῦ.

π. Θ. Β.

2 Ὀκτωβρίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΛΟΥΚΑ.
Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος († 304).
Ἦχος: βαρῦς – Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ζ΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ζ΄ 31-36.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 9 Ὀκτωβρίου, Γ΄ ΛΟΥΚΑ.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ζ΄ 16-ζ΄ 1 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ζ΄ 11-16.

ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Σημαντικὴ δραστηριότητα τοῦ Τομέα Ἱεραποστολικοῦ καὶ Μορφωτικοῦ ἔργου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἀποτελεῖ ἡ λειτουργία τῆς Διευθύνσεως Κατηχίσεως καὶ Νεότητος.

Ἔργο τῆς εἶναι ἡ προσπάθεια τῆς καλύτερης καταρτίσεως τῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας στό ἔργο τῆς Κατηχίσεως, σέ μιά ἐποχὴ ἔντονων θρησκευτικῶν ἀναζητήσεων, ζυμώσεων καὶ ἰδεολογικῶν ἀμφισβητήσεων. Ἔχει δέ ὡς ἄμεσο στόχο νά βοηθήσει τὴν ἑλληνικὴ, ἀλλὰ καὶ γενικότερα τὴν ὀρθόδοξη νεολαία, πού ζεῖ στὴν πατρίδα μας νά βρεῖ τὴν αὐθεντικότητα καὶ τὴ γνησιότητα καὶ νά μεταδώσει σ' αὐτὴ τὶς ἀλήθειες τῆς πίστεώς μας.

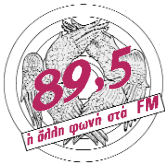
Ἰπὸ τὴν ἐποπτεία τῆς Διευθύνσεως Κατηχίσεως καὶ Νεότητος λειτουργοῦν:

- α. Φρονιστήριο Ὑποψηφίων Κατηχητῶν.
- β. Σεμινάριο Ἐπιμορφώσεως Κατηχητῶν.
- γ. Σεμινάριο Ἐκμαθήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας.

Πληροφορίες:

Γιὰ περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται στό Γραφεῖο Κατηχίσεως καὶ Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-346-344 (καθημερινά 8 π.μ. – 2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καὶ Κυριακῆς).

- Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά:
- 1) «Γνωριμία μέ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», στίς 16:00
  - 2) «Τὴ μουσικὴ τῶν ἀγγέλων» (Βυζαντινὴ μουσικὴ) στίς 17:00
  - 3) «Τὴν ἱστορία μας» στίς 21:30
  - 4) «Τὸ τραπέζι τῆς Κυριακῆς» (κάθε Κυριακὴ) στίς 12:00
  - 5) «Μεγάλὰ ἀφιερῶματα: σέ ἁγίους καὶ ἥρωες» (κάθε Κυριακὴ) στίς 22:00-00:00. Περισσότερα: www.ecclesia.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Διευθυντίς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ἰπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσο Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr